

РЕШЕНИЕ

№ 329

гр. София, 19.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **9795** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 45в, ал. 5 във вр. ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1 от Закона за убежището (ЗУБ).

Образувано е по депозирана жалба от А. А. Х., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № РПЗТ - 36 от 03.10.2022 г., издадено от заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, е настанен в помещение от затворен тип към ДАБ при МС до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на постановения административен акт. Твърди се, че в мотивите на обжалваното решение не са изложени конкретни аргументи с какви свои действия и/или поведение жалбоподателят застрашава националната сигурност. Застъпено е и становище за нарушено право на защита, предвид непредставянето на писмото на ДАНС за запознаване от жалбоподателя, доколкото именно съдържащата се в него информация е посочена като основание за взетото решение относно вида на мярката по чл. 45б от ЗУБ. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на оспорения административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят поддържа направеното искане по изложените съображения в жалбата.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и счита, че следва

да бъде отхвърлена като неоснователна. Застъпва становище, че материалният закон е приложен правилно, в съответствие с представеното становище от ДАНС относно вероятната опасност за националната сигурност.

СГП не се възползва от възможността да участва в съдебното производство.

Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав, след като извърши цялостна проверка и оценка на събрания и относим към предмета на спора доказателствен материал, в контекста на възраженията и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят А. А. Х., гражданин на Република С., етническа принадлежност – арабин, вероизповедание – мюсюлманин, сунит, женен, ЛНЧ [ЕГН] е влязъл на територията на РБългария без документи за самоличност на 05.09.2022 г. (л. 19 – л. 20 от делото). Със Заповед № 517з-5308 от 05.09.2022 г., издадена от началник Г „Миграция“ при ОДМВР – С., е настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци – Любимец, рег. № УП – 21858, за срок от 30 дни, на основание чл. 44, ал. 13 от Закона за чужденците в Република България.

На 03.10.2022 г. жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила в РПЦ – С., ПМЗ –[жк] (л. 16 от делото). Личните му данни са установени с декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 24 от делото). В изпълнение на задължението по чл. 58, ал. 10 от ЗУБ след получаване на молбата за закрила, с писмо от 03.10.2022 г. на служител на ДАБ при МС, е изискана информация от Държавната агенция „Национална сигурност“. Въз основа на постъпилния отговор Рег. № RB 202001-001-03 от 30.09.2022 г. е преценено, че А. А. Х. представлява опасност за националната сигурност.

С докладна записка вх. № КП – 4462 от 03.10.2022 г. директор на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“, въз основа на представената информация от ДАНС, е предложил на председателя на ДАБ при МС да упражни правомощието си по чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ и да вземе решение, с което да определи на чуждия гражданин, търсещ закрила, мярка по чл. 45б от ЗУБ, на основание чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В предложението е посочено, че при проведеното интервю интервюиращият орган при ДАБ е приел наличие на основания за отказ за предоставяне на международна закрила, поради изключващите клаузи, предвидени в чл. 12, ал. 1, т. 6 и ал. 2, т. 4, предл. второ от ЗУБ.

Въз основа на тези данни, с Решение № РПЗТ – 36 от 03.10.2022 г. заместник председателят на ДАБ при МС, упълномощен със Заповед № РД 05 – 671 от 27.09.2022 г. на председателя (л. 12 от делото), е приел, че са налице основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради което жалбоподателят А. Х. следва да бъде настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателно приключване на производството по молбата му за предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на жалбоподателя на 04.10.2022 г. в присъствието на преводач от арабски език (л. 10 - 11 от делото). Разяснени са възможностите за обжалването му и правото на адвокатска защита.

Жалбата, послужила като основание за образуване на настоящото административно производство, е процесуално допустима. Подадена е на 18.10.2022 г. от адресат на оспорения административен акт, в предвидения преклузивен срок в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. чл. 45в, ал. 5, изр. първо от ЗУБ. Административен съд София - град е местно и родово компетентен да разгледа правния спор, на основание чл. 133, ал. 1,

предл. 2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Страните не спорят по изложените фактически обстоятелства.

Решение № РПЗТ - 36 от 03.10.2022 г. е издадено от заместник председателя на ДАБ при МС, в кръга на предоставените му правомощия със Заповед за заместване № РД 05 – 671 от 27.09.2022 г. на председателя на ДАБ при МС (л. 12 от делото). Спазени са изискванията за форма и съдържание по чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ.

Противно на твърденията в жалбата, административният акт съдържа фактическите и правни основания за издаването му, доколкото няма нормативно изискване мотивите на решението да възпроизвеждат конкретни действия и/или поведение, които застрашават националната сигурност, въз основа на предоставените, на основание чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, данни от ДАНС.

И. на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че преценката за материална законосъобразност следва да се извърши към момента на издаване на административния акт. За да постанови оспореното решение, административният орган, позовавайки се на предоставената информация от ДАНС е приел наличие на основанието по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Както правилно е посочено и в жалбата, легалната дефиниция на понятието „национална сигурност“ е дадена в разпоредбата на чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност, към която препраща и нормата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за Държавната агенция „Национална сигурност“. Необходимостта предоставената информация от ДАНС да бъде защитена чрез съответния гриф за сигурност, по реда на Закона за защита на класифицираната информация, е препятствала временно възможността на жалбоподателя да се запознае с нея, непосредствено преди постановяване на оспореното Решение. Осигуряването на тази възможност в хода на съдебното производство в достатъчна степен обезпечава ефективното упражняване на правото на защита, поради което съдът намира за неоснователни тази част от възраженията в жалбата.

Съдът не констатира допуснато нарушение и при прилагане на материалния закон и преценката относно наличието на основанията за прилагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ. В този аспект, от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел „своевременно разглеждане на молбата за международна закрила“, но при гаранции, обезпечаващи „защитата на националната сигурност“.

Законосъобразно е становището на административния орган, че преценката дали даден кандидат за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС, съгласно разпоредбата на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС. Осъществяването на ефективен съдебен контрол, по реда на чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, не предполага проверка на източниците на информация, използвани от органите на ДАНС при изготвяне на становището по чл. 58, ал. 10 от ЗУБ поради спецификата на функционалните им компетентности.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно - производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства наред с предоставената информация от ДАНС като са отчетени и данните, че чужденецът не принадлежи към уязвима група, по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Обоснован и съответстващ на

основната цел на закона е и изводът при направената индивидуална преценка на обстоятелствата в конкретния случай, че поради наличие на предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ спрямо жалбоподателя следва да бъде приложена, предвидената временна мярка по чл. 45б от ЗУБ – настаняване в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Х., [дата на раждане] в С. против Решение № РПЗТ-36 от 03.10.2022 г., издадено от заместник председателя на ДАБ при МС, упълномощен със Заповед № РД 05 – 671 от 27.09.2022 г. на председателя, с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: